

Hosea

Het boek Hosea wordt in de bijbel gerangschikt onder de zgn. "kleine profeten".

De kleine profeten beginnen bij het boek Hosea, omdat dit boek de grootste is van de kleine profeten. Het boek Hosea bevat namelijk 14 hoofdstukken.

De 12 bijbelboeken, die wij de kleine profeten noemen, zijn: Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Zacharia en Maleachi.

De schrijver van het boek Hosea is Hosea zelf en zijn naam betekent: redding, verlossing, net zoals Jozua en Jezus.

Het boek eindigt met een naschrift, dat niet van Hosea afkomstig is. Dat naschrift is een aansporing om acht te geven op de woorden van Hosea en die op je in te laten werken. Die wijze vermaning staat in hoofdstuk 14:10

Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er.

Het boek Hosea werd en wordt ook nu nog in de kringen van de Orthodoxe Israëlische wijsheid gelezen en toegepast.

Het boek Hosea is geschreven in een tijd van grote afval in Israël van koningen, priesters en volk.

Die afval smartte God in zijn hart, zoals het een man in zijn hart smart als de vrouw van wie hij houdt, onttrouw aan hem wordt.

Als symbool daarvan krijgt Hosea de opdracht, om met een ontuchtige vrouw te huwen (in de grondtekst staat letterlijk: een vrouw van hoererijen).

We lezen daarover in Hosea 1:2 waar staat:

Het begin van het spreken des Heren door Hosea. De Here

zeide tot Hosea: Ga heen, neem u een ontuchtige vrouw en kinderen uit een ontuchtige geboren, want het land wendt zich in schandelijke ontucht van de Here af.

Toen ging hij heen en huwde Gomer, de dochter van Diblaim, en zij werd zwanger en baarde hem een zoon.

Een merkwaardige opdracht voor deze profeet Hosea maar hij deed het. Hij trouwde met Gomer en zij raakte in verwachting en baarde een zoon.

Weer spreekt God tot Hosea en zegt, dat hij deze zoon Jizreël moet noemen. En Jizreël was de hofstad, de residentie van koning Jehu. Er kleefde onrecht en bloedschuld aan de handen van koning Jehu zoals in vers 4 staat:

De Here zeide tot hem: Noem hem Jizreel, want het zal niet lang meer duren of Ik zal de bloedschuld van Jizreel bezoeken aan Jehu's huis, en

een einde maken aan het koninkrijk van het huis Israëls.

Na verloop van tijd werd deze vrouw van Hosea opnieuw zwanger en zij baarde een dochter zoals in vers 6 staat:

Zij werd wederom zwanger en baarde een dochter; Hij zeide tot hem: Noem haar Lo-ruchama, want Ik zal Mij voortaan niet meer over het huis Israëls ontfermen, dat Ik hun iets vergeven zou.

De naam: Lo-Ruchama betekent: "die geen ontferming ontvangt" en de Heere kon door de zonden van het huis Israëls geen ontferming meer aan het huis Israëls geven. Over het huis van Juda zou God zich nog wel ontfermen, zoals in vers 7 staat.

De vrouw van Hosea wordt na verloop van tijd opnieuw zwanger en baart weer een zoon zoals in de verzen 8 en 9 staat:

Nadat zij Lo-ruchama gespeend had, werd zij zwanger en

baarde een zoon. Toen zeide Hij: Noem hem Lo-ammi, want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn.

De naam Lo-ammi betekent "niet mijn volk". Hiermee gaf de Heere te kennen zijn afschuw over de goddeloze daden van koningen en priesters van het huis Israël.

Maar dan, in vers 10, spreekt de Heere een belofte uit, dat daar in de toekomst verandering in zal komen:

Eens echter zullen de kinderen Israels talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet, zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God.

Paulus noemt in Romeinen 9:24 de geroepen heidenen de voorwerpen van Gods ontferming en hij haalt in de verzen 25 en 26 deze woorden van Hosea aan:

Gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn-volk, en de niet-geliefde: geliefde.

En het zal geschieden ter plaatse, waar tot hen gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God.

Dat mogen wij dus door genade zijn: zonen en dochters van de levende God zoals ook staat in 2 Cor. 6:16 en verder:

16 Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

17 Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine.

18 En Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult

Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.

Dus dat is exact wat de hemelse Vader ook van ons wil: een toegewijd en zuiver leven, vrij van afgoden en onreinheid.

Wij zijn de tempel van de levende God! Hij wil ons tot Vader zijn en wij hem tot zonen en dochters. Zo spreekt de Almachtige.

En daarom de oproep in 2 Cor. 7:1

Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods.

Een ieder voor zich, u en ik, moeten deze woorden van de Almachtige diep op ons in laten werken: je reinigen van alles wat je vlees of wat je geest bezoedeld en jagen naar heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. (Hebr. 12:14).

Een Nederlands gezegde luidt: "goed voorbeeld doet goed volgen" en Hosea klaagt de priesters aan met zijn woorden genoemd in Hosea 4:6 en 9 waar staat:

Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis. Omdat gij de kennis verworpen hebt, verwerp Ik u, dat gij geen priester meer voor Mij zult zijn, daar gij de wet van uw God vergeten hebt, zal ook Ik uw zonen vergeten.

En in vers 9:

En het wordt: zo priester, zo volk.

Zo priester, zo volk. De apostel Petrus spoort de herders van de gemeente aan om de kudde Gods te hoeden als voorbeelden voor de kudde.

Dán zullen zij bij de komst van Jezus als Opperherder de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven.

We gaan vervolgens naar Hosea 2:18/19 waar staat:

Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig, Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw, en gij zult de Here kennen.

Dat was Gods doel met Israël van toen, dat zij een parel onder de volkeren zouden zijn.

En nu is het Gods bedoeling met ons, zoals Paulus schrijft in 2 Cor. 11:2 waar staat:

Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen.

Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken worden.

De bruid van Jezus heeft een eenvoudige en loutere

toewijding. Een loutere toewijding wil zeggen: helemaal toegewijd aan de toekomstige Bruidegom Jezus.

Louter en eenvoudig toegewijd. Jezus is dan de nummer Eén in je leven. En van Gods kant zijn liefde en genegenheid, zo lazten wij in Hosea: "Ik zal u Mij tot bruid verwerven door goedheid, ontferming en trouw."

Dus van onze kant: loutere en eenvoudige toewijding en dan ook van Gods kant: goedheid, ontferming en trouw.

We gaan verder lezen in Hosea 2:13 waar staat:

Daarom zie, Ik zal haar lokken, en haar leiden in de woestijn en spreken tot haar hart.

De Heer zorgt voor ons en leidt ons in de woestijn van het leven, waar het om ons heen soms dor, droog en heet is, en daar spreekt Hij tot ons hart, en juist daar wil Hij ons wijngaarden geven, waar druiventrossen groeien en

hemelse wijn geschonken kan worden.

En dat lezen we verder in vers 14:

Ik zal haar aldaar haar wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop. Dan zal zij daar zingen, als in de dagen van haar jeugd, als ten dage toen zij trok uit Egypte.

Het dal Achor wordt een deur der hoop en daar ga je zingen als in de dagen van je jeugd. Je weet dan: ook in het dal Achor laat de Here alle dingen medewerken ten goede, voor hen die Hem liefhebben. (Rom. 8:28).

Ook het dal Achor (de naam Achor betekent: ongeluk) wordt een deur van hoop. Alle dingen werken mee te goede voor hen, die God liefhebben.

En daar, in die wijngaarden in de woestijn en in het dal Achor zullen wij zingen en lofoffers brengen.

Deze genade is zo groot, dat wij door Hem voortdurend een lofoffer mogen brengen met datgene, wat uit onze mond komt, zoals Hosea 14:3 zegt: "Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen."

Doordat wij een vlees hebben, waar geen goed in woont, komen er wel eens in bepaalde situaties van alledag woorden of gedachten naar boven, die wij als offerstieren gevangen mogen nemen.

Paulus schrijft hierover in 2 Cor. 10:4 en noemt daar "het slechten van bolwerken" en redeneringen en bedenksels om die als krijgsgevangenen (offerstieren) te brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus.

Zo mogen wij in het leven van alledag God voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht van onze lippen zoals Hebr. 13:15 het zo mooi weergeeft:

Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden.

Hosea was een profeet; hij voorspelde dingen ,die zouden gaan gebeuren. In Hosea 11:1 lezen we:

Toen Israël een kind was, heb Ik het liefgehad, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen.

En In Math. 2:14 lezen we de vervulling daarvan:

Hij (Jozef) stond op en hij nam in de nacht het kind en zijn moeder en week uit naar Egypte, en daar bleef hij tot de dood van Herodes, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.

Hosea profeteerde ook over de herrijzenis van Israël in deze tijd.

In Hosea 6:1/2 lezen we: *Komt, laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden.*

Hij zal ons na twee dagen (circa 2000 jaar) doen herleven, ten derden dage (in het duizendjarig rijk) zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht.